สงครามนางฟ้า..สงครามเทวดา

นำเสนอเมื่อ : 22 ม.ค. 2551

ข่าวฮอตช่วงนี้
ก็คงจะเป็นเรื่องของการประท้วงของพนักงานตอนรับและพนักงานของสายการบิน ที่มีต่อละครเรื่อง
"สงครามนางฟ้า" ของค่ายเอ็กแซ็ก ทางช่อง 5 นั้น
ถือว่าเป็นที่ถกเถียงและวิพากษ์วิจารณ์กันในเรื่องของมุมมองของพนักงานที่เรียกร้องให้ทางผู้จัดได้ลดการนำเสนอเนื้อหาในแง่มุมของการแต่งกายของพนักงานต้อนรับหญิง และการตบตี แก่งแย่งผู้ชาย
ซึ่งอาจจะทำให้ผู้ที่ได้รับชมละครเรื่องนี้แล้วเข้าไปไปว่า ผู้ที่มีอาชีพนี้มีการดำเนินชีวิตเช่นนั้นจริงๆ

เป็นที่น่าเห็นใจกันทั้งสองฝ่ายครับ แต่วันนี้
ทางผู้จัดละครก็ออกมาชี้แจงและยอมที่จะเปลี่ยนบทให้เหมาะสมขึ้นแล้ว นั่นแสดงให้เห็นว่า ในสังคมไทย
ก็ยังมีเรื่องที่ดีและรับฟังเหตุและผลซึ่งกันและกันขึ้นมาแล้วครับ ....จริงๆ แล้ว เนื้อหาในละครเรื่องนี้
ผมดูแล้วก็ยังถือว่านอยกว่าในละครเรื่องอื่นๆ (ที่ไม่มีใครพูดถึงกัน)
มีแค่ฉากและเรื่องราวที่เอามาชูโรงในเรื่องของการหึงหวง การแก่งแย่งคนรักเพียงเท่านั้น ถ้าเทียบกับละครช่องอื่นๆ (ไม่ขอกล่าว) เนื้อหารุนแรงกว่านี้หลายร้อยเท่านัก เช่น แย่งผู้ชาย แก่งแย่งผู้ชาย ลักพาตัว ตบตี ขู่ฆ่า
หรือแม้กระทั่งการจงใจที่จะลอบสังหารกันเสียด้วยซ้ำ มีการถือปืนไล่ยิงกันอย่างเปิดเผย
แบบนี้ไม่เห็นมีใครออกมาเรียกร้องให้หยุดแพร่ภาพ ครั้นจะบอกไปว่า มีการกำหนดเรตติ้งเอาไว้แล้ว
ว่าผู้ใหญ่ควรให้คำแนะนำแก่เด็ก แต่เชื่อหรือไม่ว่า มีไม่เกิน 5% หรอกครับที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำ หรือบางที
ก็ไม่ได้ดูด้วยกันเสียด้วยซ้ำ ที่ต้องยอมรับกับความเป็นจริงครับ

ลองไปมองดูละครเพื่อนบ้านหรือต่างชาติบ้าง อย่างละครเกาหลี ผมชื่นชมมาก
เค้าปลูกฝังเยาวชนผ่านสื่อเหล่านี้ ละครของเขา ถ้าเป็นศัตรูกัน ก็ไม่แสดงออกหน้าออกตา โกรธหรือเกลียดกัน
ก็ไม่ได้ลอบสังหาร หรือลักพาตัว ถ้ามีก็ถือว่ายังน้อยมาก **สอนให้เอาชนะคนอื่น โดยการทำให้ตัวเองสูงขึ้น**

ไม่ใช่ชนะด้วยการเหยียบให้คนอื่นต่ำลงกว่าเรา แต่ละครบ้านเรา ยังวนเวียนอยู่กับเรื่องราวเหล่านี้
ซึ่งมันอาจจะมามอมเมา หรือปลูกฝังให้เยาวชนต้องมีการแก่งแย่ง ตบตี หรือกระทำการรุนแรงขึ้นมาได้ ....
เราต้องพัฒนาตั้งแต่ตรงนี้ครับ เมื่อพอแม ผู้ปกครอง ดูแลไม่ได หรือไม่มีเวลา เราก็ต้องหวังพึ่งพาสื่อเหล่านี้
ช่วยกันอีกแรงครับ จะหวังกับครู หรือทางโรงเรียนอย่างเดียวไม่ได้เหมือนแต่ก่อน เพราะอย่าลืมว่า ตอนนี้
"ครูไม่มีอาวุธ" ที่จะทำให้เด็กอยู่ในกรอบเหมือนแต่ก่อน "อาวุธ" ที่ว่า หลายท่านคงเข้าใจนะครับ วาคืออะไร..
เราต้องช่วยกันทั้งสังคมครับ ปลูกฝังกันตั้งแต่เรื่องเล็กๆ น้อยๆ นั่นแหละครับ
มันจะซึมเข้าไปอยู่ในจิตใจของเยาวชนเรื่อยๆ แล้วจะดีเอง ท่านว่าไหมครับ.

บก.ตาหวาน